

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από **ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ** | Υπεύθυνος **ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ** | Γράμματα - Άνταποκρίσεις: **ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ** | Συνδρομές Έσωτερικού: **Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή** | ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

«Η Δικτατορία του προλεταριάτου είναι όχι μονάχα όργανο για το πνέσιμο του έθνους, αλλά κ' ένας μοχλός για την οικονομική επανάσταση. Η επανάσταση αυτή θα βάλει στον τόπο της εθνικής ιδιοκτησίας επί των μέσων της παραγωγής την κοινωνική ιδιοκτησία. Πρέπει να πάρει από τα χέρια της μπουρζουαζίας τα μέσα της παραγωγής και της ανταλλαγής.»

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ Η ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

«Τό κλειδί βρίσκεται ΜΟΝΟ στα οικονομικά προβλήματα της εργατικής & εργαζόμενης μάζας, και στην ΟΛΟΠΛΕΥΡΗ ΣΤΡΟΦΗ, που πρέπει να κάνουμε προς αυτά.»

πρό πάντος, τα οικονομικά, τα ταξικά αίτηματα της εργατικής τάξης, να τ' συνδέει με τα πολιτικά αίτηματα αυτής της τάξης και να καθορίζει την μέθοδο μαχητικής διεκδίκησης τους μέσα στις δοσμένες Κυπριακές και διεθνείς συνθήκες, που, όπως λέει ο «Φίλος» Φίφης, «ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΙΜΑΣΜΕΝΕΣ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΛΑΪΚΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ.»

«Η «κρίση» του Βερολίνου συνεχίζεται και θα συνεχίζεται ακόμα για καιρό, μιά και εξυπηρετεί τα συμφέροντα της φτηνής πολιτικής και της εξαπάτησης των μαζών για διενέξεις μεταξύ των «συμμάχων» και το αποτράφημα της προσοχής του παγκόσμιου προλεταριάτου από τα άμεσα ταξικά του καθήκοντα για τις οικονομικές και κοινωνικές διεκδικήσεις του. «Όμως, ένα πράμα είναι γεγονός. Πώς αυτή η κρίση, όπως κι' όλες οι άλλες, δεν μπορούσε παρά να εξασπεί κι' αυτή σε θάρος των εργατών του Βερολίνου, Έργοστάσια σταματούν, καταστήματα κλείουν, τράφιμα λιγοστεύουν και χιλίων άλλων λογίων δυσκολίες και καταπίεσεις εσοπών σε θάρρος των εργαζομένων του Βερολίνου. Δεν μπορούν δ' αλλά να εξασπεί ούτε στο κεφάλι των Έγγλων, ούτε των Αμερικανών ούτε των Γάλλων. Μονάχα στο κεφάλι των εργαζομένων εσοπών.»

ρολίνου και ποιός θα εξαπατήσει καλύτερα τον Γερμανικό λαό και το παγκόσμιο προλεταριάτο.

Πολύ σωστά και μαρξιστικά θέτει ο «Φίλος» Φίφης 'Ιωάννου, Γ. Γ. του ΑΚΕΛ, το ζήτημα της κρίσης που περνά σήμερα το εργατικό κίνημα στην Κύπρο. Πολύ σωστά θέτει σε γενικές γραμμές την αιτιολογία αυτής της κρίσης και, πάλι σε γενικές γραμμές, πολύ σωστά θέτει τον τρόπο της αντιμετώπισης και της λύσης αυτής της κρίσης. Πολύ σωστά τονίζει το ζήτημα της σοβαρότητας αυτής της κρίσης κι' ακόμα πιο σωστά κατανέμει την ευθύνη γι' αυτή την κρίση.

«Εμείς οι Τροτσκιστές είπαμε και το επαναλαμβάνουμε, ακόμα μιά φορά πώς για να ελευθερώσουμε το έθνος της εργατικής τάξης, για να τ' τονώσουμε το ηθικό, για να τ' υψώσουμε από την άμφιστάντευση και την ήττοπάθεια, που έχει ριχτεί απ' τις πρόσφατες ήττες πρέπει να ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΜΕ με στόχο την υποβολή, όσο το δυνατό πιο σύντομη, οικονομικών αιτημάτων για ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΥΞΗΣΗ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΙΣΤΩΝ 30% και ΜΙΑ ΚΙΝΗΤΗ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΗ ΚΛΙΜΑΚΑ, που να ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΕΙ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΣ ΣΤΟΝ ΤΙΜΑΡΙΘΜΙΚΟ ΔΕΙΧΤΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ.»

Κι' αυτά όλα για το ποιός θα μείνει κυρίαρχος στο Βερολίνο και ποιός θα νικήσει.

Πολύ σωστά λέει, πώς χρειάζονται, πώς επιβάλλονται, ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΕΣ ΤΗΣ ΤΑΧΤΙΚΗΣ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ. Πολύ σωστά λέει, πώς το κλειδί βρίσκεται ΜΟΝΟ στα οικονομικά προβλήματα της εργατικής & εργαζόμενης μάζας. Πολύ σωστά λέει, πώς το κλειδί βρίσκεται στην ΟΛΟΠΛΕΥΡΗ ΣΤΡΟΦΗ που πρέπει να κάνουμε προς αυτά τα προβλήματα.

Είπαμε και το ξαναλέμε, πώς δεν είμαστε ούτοπιστές: «Όπως συμφωνάμε με τον «Φίλο» Φίφη στο ότι οι ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ συνθήκες είναι άριστες, συμφωνάμε επίσης μαζί του, πώς οι ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΩΡΙΜΕΣ. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ οι ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ άριστες, γιατί ως τα σήμερα η ήγεια του εργατικού κινήματος, όπως πολύ σωστά άφινει να νοηθεί ο «Φίλος» Φίφης, δεν συγκέντρωνε την προσοχή της και δεν έστρεφε την προσήλωση των εργατικών μαζών στα οικονομικά τους προβλήματα, αλλά την πελάγωνε μέσα στο λαβύρινο των αστικών και μικροαστικών προλήψεων για θρησκείες, άρχιεπισκόπους, πατριδες, μητρικές κυβερνήσεις και τά τέτοια.»

«ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ»!

Πολύ σωστά λέει, πώς πρέπει να οργανώσουμε ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ για τη λύση αυτών των ταξικών προβλημάτων. Πολύ σωστά λέει, πώς «ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΙΜΑΣΜΕΝΕΣ ΟΛΕΣ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΛΑΪΚΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ.»

Αυτή η άνωριμότητα των υποκειμενικών συνθηκών καθρεφτίζεται διαλεκτικά στην σημερινή αξιοθρήνητη οργανωτική κατάσταση των συντεχνιών. Καθρεφτίζεται, ακόμα στην ήττοπάθεια και στην άμφιστάντευση των εργατών και ακόμα των στελεχών του ΑΚΕΛ, όπως παραδέχεται κι' ο Γ.Γ. του ΑΚΕΛ. ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ, ΛΟΙΠΟΝ, ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ Κ' ΕΠΙΤΑΧΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΑ να συγκεντρώσουμε ολόκληρη την προσοχή και την προσήλωση των εργατικών μαζών στα οικονομικά τους, στα ταξικά τους προβλήματα. Για να γίνει αυτό άποτελεσματικά πρέπει να πάψουμε να τραβούμε την προσοχή τους σε έθνικά, πατριωτικά, θρησκευτικά, ρεβιζιονιστικά ζητήματα.

Μιά εδδηση μας λέει πώς ο στρατός και η αστυνομία στη Μαλαισία άρχισαν «άντιτρομοκρατικές» επιχειρήσεις! Και με ποιά τρόπο; ΚΑΥΣΑΝΕ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ 8 ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ! Κι' αυτά όνομάζουνται «άντιτρομοκρατικές επιχειρήσεις!» Γιατί; Γιατί το έξοσπασμα της αγανάκτησης των Μαλαισιών άρχισε να γίνεται χειμάρρος, που στο διάβα του παρασέρνει 8 τι καταπιεστικό ιμπεριαλιστικό εκμεταλλευτικό θρίσκει μπροστά του. Κι' αυτό η «σοσιαλιστική» ιμπεριαλιστική Κυβέρνηση της Άγγλας και τα ντόπια όργανά της στη Μαλαισία το όνομάζουνε «τρομοκρατία». Και νομίζουνε πώς μ' αυτό τον τρόπο θα εξουδετερώσουμε και θ' αντιμετώπισουμε το λαϊκό έξοσπασμα των σκλάβων τους. Απατάνται, όμως, ολιγάρ! Γιατί ένας λαός που ξέρει ν' αγωνίζεται για τη λευτεριά του, όπως ο λαός της Μαλαισίας, δεν κάμπτεται με τέτοιες «άντιτρομοκρατικές επιχειρήσεις»! Αντίθετα, αυτές του άσπάλωνουνε τη θέληση και γιγαντώνουναι τους άγώνες του για τη λευτεριά του. Τίποτε δεν μπορεί να σώσει τους καταπιεστές του. Το μοιραίο είναι γι' αυτούς κοντά. Και τα χτυπήματα τούτα το φέρνουνε ακόμα πιο κοντά.

Πολύ σωστά τονίζει ο «Φίλος» Φίφης 'Ιωάννου, πώς «προς αυτή την κατεύθυνση (των ταξικών προβλημάτων των εργατών κ' εργαζομένων) ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΡΕΦΟΥΜΕ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΠΡΟΣΗΛΩΣΗΣ ΚΙ' ΟΛΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΜΑΣ.»

Για να γίνει αυτό πρέπει να εγκαταλειφθούνε άμεσως και να άποκηρυχθούνε και να στυγματισθούνε τα συνθήματα περί συνεργασίας των τάξεων, περί συμφιλίωσης και κατευνασμού, περί άμοονίας των τάξεων, περί συνύπαρξης-συνβίωσης κομμουνισμού και καπιταλισμού και να αντικατασταθούνε απ' το σύνθημα της ΑΝΕΛΕΗΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ.

«ΠΡΩΟΤΕΣ»

Πολύ σωστά λέει ο «Φίλος» Φίφης 'Ιωάννου, πώς για να γίνουμε δλ' αυτά, που θα βοηθήσουνε το κίνημα να περάσει απ' την προσωρινή άμυνα στην άντεπική και στην έπιθεση, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΚΗΝ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΝΤΟΣ ΣΥΖΩΦΡΕΣΗ ΠΟΛΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ που θα γίνουμε το υπόβαθρο μιάς ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗΣ έδδρμησης.

Για να γίνει αυτό πρέπει να εγκαταλειφθούνε τα συνθήματα της «άμαλης εξέλιξης προς τον Κομμουνισμό», το «άστικοδημοκρατικό μετασχηματισμού», της «λαϊκοδημοκρατικής» και της «δημοκρατίας νέου τύπου» και να αντικατασταθούνε με τα συνθήματα «ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ», «επαναστατική άνατροπή του καπιταλισμού», «δικτατορία του προλεταριάτου» και «σοβιετική δημοκρατία».

Γράφει ο Σέρβας στο «Θεωρητικό Δημοκράτη»: «Οι Τροτσκιστές προσφέρουν τις ίδιες υπηρεσίες (με τον Μακάριο) στους Χέντρεϊ και Μάτ, διακηρύττοντας προς τους εργατές ότι «Ακελικό θα τους πουλήσουν και θα τους έγκαταλείψουν»!!!

Πολύ σωστά λέει ο «Φίλος» Φίφης 'Ιωάννου, πώς για να γίνουμε δλ' αυτά, που θα βοηθήσουνε το κίνημα να περάσει απ' την προσωρινή άμυνα στην άντεπική και στην έπιθεση, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΚΗΝ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΝΤΟΣ ΣΥΖΩΦΡΕΣΗ ΠΟΛΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ που θα γίνουμε το υπόβαθρο μιάς ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗΣ έδδρμησης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ. ΤΟ ΠΕΡΙΜΕΝΟΜΕΝΟ «ΦΙΛΕ» Γ. Γ. ΦΙΦΗ 'ΙΩΑΝΝΟΥ. Η ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΩΣ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟ ΚΑΝΕΤΕ. ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΣ ΔΙΑΨΕΥΣΟΥΝΕ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ. ΑΝΑΜΕΝΟΥΜΕ!

«ΠΡΟΑΥΤΕΣ»

«Εδώ είναι το κρίσιμο σημείο. Έδώ είναι ο κόμπος. Ο «Φίλος» Φίφης δεν μας λέει ποιού είναι αυτοί οι ΠΟΛΛΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ που ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΣΣΩΡΙΕΥΤΟΥΜΕ. Φυσικά αυτό δε μπορούσε να γίνει μέσος στα στενά πλαίσια του κύριου άρθρου του «Φίλου» Φίφη. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο μ' ένα ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ. Κ' ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ που ο «Φίλος» Φίφης ΔΕΝ ΦΡΟΝΤΙΣΕ ΝΑ ΘΕΣΕΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗΝ, ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΗΝ, ΥΠΟΒΕΤΗΣΗΝ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΝ.

Ο «ΕΡΓΑΤΗΣ» ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΩΡΑ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Τό πρώτο βήμα για να μεταβληθεί η ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΕΝΑΤΕΝΙΣΗ ΣΕ ΔΡΑΣΗ, τό πρώτο βήμα για να γίνουμε, δηλαδή, ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΕΡΓΑ, είναι αυτό: Η ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΚΥΣΤΑΛΛΩΣΗ της ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗΣ του «Φίλου» Φίφη σ' ένα λεπτομερειακό, συγκεκριμένο, χειροπιαστό, συστηματοποιημένο πρόγραμμα ΜΑΧΗΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ, που να τονίζει,

Γράφει ο Σέρβας στο «Θεωρητικό Δημοκράτη»: «Οι Τροτσκιστές προσφέρουν τις ίδιες υπηρεσίες (με τον Μακάριο) στους Χέντρεϊ και Μάτ, διακηρύττοντας προς τους εργατές ότι «Ακελικό θα τους πουλήσουν και θα τους έγκαταλείψουν»!!!

ΠΟΙΟΣ Ο ΠΡΑΧΤΟΡΑΣ ΤΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ

ΟΙ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ ΔΙΑΤΑΖΟΥΝΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ!

«Επαναστατικός άνεμος έβουα. Το λείπει μονάχα η επανάστατική ήγεια που θα τ' οδηγήσει άνάμεσα στους κινδύνους προς την κατάρρευση του καπιταλισμού και την έγκαθίδρυση της προλεταριακής εξουσίας. Και λέμε του ΛΕΙΠΕΙ Η ΗΓΕΣΙΑ, γιατί άνάμεσα σ' όλην αυτή την επαναστατική κατάσταση που διαμορφώθηκε στην Ιταλία, ο Σταλινισμός δε μπορούσε παρά να προσπαθήσει να καμάρει τη λαϊκή αγανάχτηση, να στρέψει τους άγώνες αυτούς του Ιταλικού προλεταριάτου προς τα κανάλια της υποβολής «διαμαρτυριών» προς την Κυβέρνηση και να ζητεί την «παραίτησή» της (για να τούς δοθούνε στη νέα που θα σχηματιστεί κάνα-δυό όπουργα), αντί ν' οδηγήσει το προλεταριάτο προς την εξουσία. Έτσι, ένα τηλεγράφημα

άπό τη Ρώμη μας λέει πώς εις την Γένουαν διετάχθη κήρυξις καταστάσεως δημοσίου κινδύνου, άλλ' η διαταγή ηκούσθη άργότερον ΚΑΤΟΠΙΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ, ΟΠΙΣΤΕΣ ΔΙΕΤΑΞΑΝ ΤΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ ΤΩΝ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΪΨΟΥΝ ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ»!!!

Μέσος αυτές τις λίγες γραμμές ενός τηλεγραφήματος ξεσκεπάζεται, πέρα για πέρα ο ρόλος των σταλινικών άν πραχτόρων του καπιταλισμού μέσα στο εργατικό κίνημα. Η καπιταλιστική κυβέρνηση είναι άνισχυρη ν' αντιμετώπισει την επαναστατική κατάσταση σ' όλη τη χώρα, ή άστική εξουσία καταλύεται, τό προλεταριάτο θα βάλει άκάταστο προς την εξουσία, και οι σταλινικοί πράχτορες έρχονται σ' έπικουρία του κινδυνεύοντος καπιταλισμού και ΔΙΑΤΑΣΣΟΥΝΕ τούς επαναστατημένους εργατές να ΕΓΚΑΤΑΛΕΪΨΟΥΝΕ ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ και ΝΑ ΑΥΣΟΥΝΕ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ. Αύ-

τό, σέ τελευταία άνάλυση, δε σημαίνει τίποτ' άλλο παρά πώς οι σταλινικοί ΤΑΣΣΟΥΝΤΑΙ ΟΛΟΨΥΧΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΥΝΕΚΙΣΗΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΠΙΕΣΤΙΚΟΥ ΝΕΩΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΣ»!!!

Οι προλεταριοί, όμως, με τις καθημερινές άνεξάρτητες και άκόθρημες επαναστατικές έκδηλώσεις και τούς άγώνες τους θ' άντιληφθούνε, έλπίζουμε, τον πραχτορικό ρόλο του σταλινισμού και θ' άποτινάξουνε, άργά η γρήγορα, τόν θραχιά που τούς τρώει τα στήθεα έδω και τόσα χρόνια. Τα μαθήματα που πήρανε για τό ρόλο του σταλινισμού ως τα σήμερα είναι πάρα πολλά. Γι' αυτό η μέρα της όριστικής κατάδικής του είναι σήμερα πιο κοντά από κάθε άλλη φορά.

ΣΟΒΑΡΟΛΟΓΕΙ!

Μά συνεχίζοντας ο κ. Σέρβας τον κατήφορό του, πέφτει μονάχος του διαρκώς και σε κενούργιες γνώσεις. Έτσι, παρακάτω γράφει: «... από τη μέρα της γένεσής του (του Τροτσκισμού), ζώμε τη μέρα της κατάρσεως του σαν πράχτορα στα χέρια των Κιτλερικάν τυράννων...! Μά, κύριε Σέρβα, ζεις στους αδράνους και όχι στη γή; Πώς συμβαίνει να μάς λές πώς κατάρσθη ο Τροτσκισμός; Ανά δέν τά λέμε μάς. Τά λέει η Κομμουνιστική Κ.Ε. του Κ.Κ. Σοβιετικής Ένωσης, οι Κ.Ε. των Κ.Κ. Αλβανίας, Ιταλίας, Γαλλίας, Ρουμανίας, Πολωνίας, Τσεχοσλοβακίας, Βουλγαρίας, κ.λ.π., κ.λ.π. (δείτε, όμως, δέν μάς έπέχει τί φρονιμείο για τη διάσταση της Κομμουνιστικής Κ.Ε. από την Άλλη. Γιατί γρά (συνέχεια πίσω)

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΚΕΛΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΠΡΑΧΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ Χ. ΝΟΥΣΗ

Στο δεύτερο άρθρο του, ο κ. Νούσης που δημοσιεύτηκε στο «Δημοκράτη» στις 6.7.48—κάνει ακόμα ένα βήμα για να συκοφαντήσει την αλήθεια της δικής μας κριτικής, πάνω στο 'Ακελικό σχέδιο Συντάγματος.

Τον παρακολουθούσε βήμα με βήμα σ' αυτή του την προσπάθεια, για να δούμε πού θα καταλήξει, κι' αν θα δικαιώσει κείνους πού τον διορίζανε γι' αυτό το καθήκον, το καθήκον της «διαφώτισης» των μαζών πάνω στον «αντιδραστικό χαρακτήρα της Τροτσκιστικής κριτικής» για το 'Ακελικό Σύνταγμα. Λέει, λοιπόν, ο κ. Νούσης: «Το δεύτερο κομμάτι από το σχέδιο συντάγματός μας, πού η Τροτσκιστική φυλλάδα φωτοτύπησε, για παραπλάνηση των αναγνωστών της, ήταν το ακόλουθο: «(2) 'Ο Κυβερνήτης διορίζει ως Πρωθυπουργό, ένα μέλος της Βουλής, πού έχει την εμπιστοσύνη της. 'Επίσης διορίζει και παύει τούς 'Υπουργούς και έπειτα από συμβουλή του Πρωθυπουργού».

'Εμείς οι Τροτσκιστές, γιατί ΔΕ ΘΕΛΟΥΜΕ να τρέφουμε τον Κυπριακό λαό με καπιταλιστικές κοινοβουλευτικές ατάκτες, τόπαλε καθορά κ. Νούση. Δέ μπορεί ένα 'Υπουργικό Συμβούλιο, πού έξαρτά τη θέση του από την ανοχή του Κυβερνήτη, πού έξαρτά την ύπαρξή του απ' τις διαθέσεις του Κυβερνήτη νάβαι, ταυτόχρονα, και λαϊκό ή φιλολαϊκό 'Υπουργικό Συμβούλιο. Πώς ένα τέτοιο διορισμένο 'Υπουργικό Συμβούλιο δέ μπορεί νάχει καμιά διαφορά από το σημερινό διορισμένο 'Εχτελεστικό Συμβούλιο, έστω κι' αν αυτό θάχει την «Εμπιστοσύνη της Κυπριακής Βουλής», αφού από τώρα ξέρουμε τι πράμα θάβαι στην ουσία της η Κυπριακή Βουλή.

Και είπαμε ακόμα πώς σε καμιά χώρα του κόσμου—πού λέγεται Δημοκρατική—δέ συνέθεκε ως τά τώρα να διορίζεται η Κυβέρνηση από άνθρωπο πού δέν έχει καμιά σχέση με το λαό της χώρας αυτής. Και πάνω σ' αυτό μάς είπτε, κ. Νούση, πώς και στην 'Αγγλία, και στη Γαλλία, και την 'Ελλάδα και παντού, υπάρχουνε πρόνοιες Συνταγματικές πού δίνουνε το δικαίωμα στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να καλεί τον ήγέτη του πλειοψηφίσαντος κόμματος στη Βουλή, για να σχηματίσει Κυβέρνηση, όπως υπάρχουνε επίσης πρόνοιες, πού σύμφωνα μ' αυτές ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζει και παύει τόσο τον Πρόεδρον του 'Υπουργικού Συμβουλίου, όσο και τούς λοιπούς 'Υπουργούς, κι' έρωτάτε: μήπως κι' εκεί πρόκειται για διοριστικό σύστημα. Δέ ξέρουμε, θέβαι, αν το κομμάτι αυτό είναι το φινάλε για τη ψυχαγωγία των έργατών, και ή έρώτηση του κ. Νούση μπαίνει για να έξυτηρηθή αυτό το ψυχάγωγικό σκοπό. Διαφορετικά, όμως, δέ μπορούσε νάβαι. Δέ μπορούσε, δηλαδή, νάβαι μια σοβαρή έρώτηση με δικαιώματα άπάντησης από μέρους μας. 'Ας είναι, όμως. Τέτοιες έρωτήσεις μπορεί κάποτε νάβαι και σοβαρές, μα κακά διατυπωμένες, από ανθρώπους πού κάνουνε πώς τά ξέρουμε όλα ένδ' στην πραγματικότητα είναι θύματα της «μεγαλοφυίας» τους!!

Μά ξεχνάτε, άγαπητέ Νούση, πώς στην περίπτωση 'Αγγλίας, Γαλλίας, 'Ελλάδας, 'Αμερικής κ.λ.π. μιλάτε για Πρόεδρο της Δημοκρατίας; Και έξερετε τι είναι αυτός ο Πρόεδρος; Πρόεδρος της Δημοκρατίας, άγαπητέ Νούση είναι άνθρωπος εκλεγμένος απ' εθελείας από τον λαό. Κι' αυτός ΚΑΛΕΙ τον ήγέτη του πλειοψηφούντος Κόμματος στη Βουλή, για να σχηματίσει Κυβέρνηση, και ΟΧΙ ΔΙΟΡΙΖΕΙ. Κι' αυτό το ΚΑΛΕΙ έχει ιδιαίτερη έννοια, στα Δημοκρατικά Σύνταγματα. Δέ μπορεί, για παράδειγμα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν' άρνηθεί στον ήγέτη της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας το δικαίωμα να σχηματίσει το 'Υπουργικό Συμβούλιο, από πρόσωπα πού ο ίδιος θέλει, άρκει μόνο να παρυσιαστέι αυτό στη Βουλή για να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης απ' αυτή.

Γιατί, κ. Νούση, δέ θέλετε σεις και το Κόμμα σας αυτό τον έρω για το δικό μας Σύνταγμα; Γιατί δίνετε στον Κυβερνήτη το δικαίωμα ΝΑ ΔΙΟΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΥΕΙ τούς 'Υπουργούς και 'Υφυπουργούς; Γιατί; Στην προσπάθειά σας να ξελαφρώσετε από τις εθδύνες, πού έπωμιστήκετε, λίεις πώς: «'Φωσον άφορά τις έξουσίες του Κυβερνήτη για διορισμό του Πρωθυπουργού και των 'Υπουργών, αυτές είναι τυπικές, όπως τυπικές είναι οι 'Εξουσίες του Βασιλέα της 'Αγγλίας για το διορισμό του Πρωθυπουργού και των 'Υπουργών».

Μά αφού θάβαι «τυπικές» αυτές οι έξουσίες από χέρια του κυβερνήτη, δέν είναι φανερό πώς δέ θάχε καμιά ένσταση ο 'Υπουργός των 'Αποικιών να καλείται κι' έδω ο ήγέτης του πλειοψηφούντος κόμματος να σχηματίσει το 'Υπουργικό Συμβούλιο; Για ποιά λόγο τότε δέ θέλετε αυτή τη διευθέτηση πού είναι και ή πιο σωστή;

'Εμείς, κ. Νούση, λέγουμε, πώς αντίθετα απ' ό τι λέγετε οι έξουσίες του Κυβερνήτη είναι έξουσίες πραγματικές κι' όχι τυπικές. Πώς με τις έξουσίες αυτές θά πάσει καθημερινά όποιους από τούς 'Υπουργούς και Πρωθυπουργούς θά στέκονται φρουροί των δικαιωμάτων του λαού μας. Πώς σεις, σε πλήρη δημοφιλία με τούς καταπιεστές μας, τράβάτε να νομιμοποιήσετε ένα άθλιο διοριστικό σύστημα, πού γι' αυτό ο Κυπριακός λαός θά υποφέρει, αναθεματίζοντας τούς υπαίτιους γι' αυτό το αντιδημοκρατικό καταπιεστικό σύστημα;

Μιλώντας πιο κάτω, για την τρίτη φωτοτύπία μας, ο κ. Νούσης, λέει: «'Εφ' όση ή Βουλή της 'Αγγλίας δέν έχει δικαίωμα ν' αούάνει τον προϋπολογισμό, δίχως έγκριση του 'Υπουργικού Συμβουλίου, ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΣΑΜΕ, θέβαι, να ζητήσουμε να δοθεί ένα τέτοιο ΔΙΚΑΙΩΜΑ στην ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΒΟΥΛΗ». Αυτό τά λέγει για να δικαιολογήσει, προφανώς, αυτό το άρθρο του άκελικού σχεδίου Συντάγματος: «(2) 'Η Βουλή δέ μπορεί ν' αούήσει, όποιοδήποτε κονδύλι έξέδω ή να δημουρηγήσει νέο κονδύλι έξέδω, ούτε ν' αούήσει όποιοδήποτε φόρο ή να έπιβάλει κανένα νέο φόρο, δίχως την προηγούμενη άπόφαση του 'Υπουργικού Συμβουλίου».

'Ετσι γίνεται, λέει ο κ. Νούσης, και στην 'Αγγλία. Και θυάξει το συμπέρασμα: «Δέν μπορούμε να ζητήσουμε τίποτε απ' ό τι δέν γίνεται στην 'Αγγλία»! Κατ' ανάγκη, αφού εκεί δέν γίνεται διαφορετικά, είμαστε και μες όποιο χρεώμενοι να ζητήσουμε ό, τι και οι 'Εγγλέζοι δικαιούνται σήμερα. Κάπως χαριτωμένα τά λέει ο κ. Νούσης. Παιδική άφέλεια να πει κανένα... όποιοδήποτε, φτάνει πού τά λέει ένα κορυφαίο συνταγματολόγο με δίχως δίπλωμα, σαν τον κ. Νούση. Οι 'Εγγλέζοι δέν μπορούνε να συζητήσουνε τον προϋπολογισμό τους μέσα στη Βουλή να κάνουνε περικοπές κ.τ.λ., αν δέν τους έπιτρέψει το 'Υπουργικό Συμβούλιο. Πώς θά ζητήσουμε έμεις έδω ν' αούήσουμε τη Βρετανική Κοινοβουλευτική παράδοση; Και τι σχέση έχει άν τον Βρετανικό Σύνταγμα είναι το πιο άπρηχαιμένο Σύν-

ταγμα του κόσμου, πού ανταποκρινότανε προς τας ανάγκες της Μεσαιωνικής 'Αγγλίας; Μήπως και μες έδω δέν είμαστε άπρηχαιμένοι; λέγουμε οι 'Ακελικοί! 'Εμπρός, λοιπόν. 'Οχι Σύνταγμα προσυγειωμένο μέσα στις 'Ανατολίτικες συνθήκες της Κύπρου, μά Σύνταγμα της παλιάς 'Αγγλικής έποχής, για νάβαι πιο εύκολη κι' άνόδυνη ή έπιτυχία!! 'Ετσι δέν είναι κ. Νούση; Και τι πειράζει άν αυτό μυρίζει κάπως αούαρχισμό, τύπου Σέρ Ρόναλδ Στόρρες και Μάριο Λάγγο; Μήπως για 17 δόκκληρα χρόνια ο Κυπριακός προϋπολογισμός δέν συντάσσεται από τον Κυβερνήτη, έγκρίνεται άπλώς και τυπικώς από το διορισμένο 'Εχτελεστικό Συμβούλιο και ύπογράφεται από τον 'Υπουργό των 'Αποικιών; Τι πειράζει άν και με το 'Ακελικό σχέδιο Συντάγματος γίνεται τό ίδιο; 'Εμείς, κ. Νούση, δέν ένδιαφερόμαστε πώς τί δικαιώματα έχουνε οι 'Εγγλέζοι βουλευτές και τι δέν έχουνε. Θέλουμε άπόλυτο δικαίωμα στη Βουλή να συντάσσει, να συζητεί, να μετατρέψει και να διευθετεί τον Κυπριακό προϋπολογισμό. Γιατί πιστεύουμε πως έτσι, και μόνο έντσι, θά μπορούμε να πούμε πώς: ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΝΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΜΑΣ!

(Τό τέλος στο έρχόμενο)

(συνέχεια από την 1η σελ.)
φρετς σείς δ' ίδιος άρθρα για τον Τροτσκισμό, τη στιγμή πού... καταστράφηκε από το 1937;

Περίεργα πράγματα συμβαίνουν μαζί σας. Πραγματικά περίεργα.

ΤΡΕΜΕ ΓΗ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΕ!

Τρομαχτική και συνταραχτική εδδση! 'Επιστράτευση των κέκκων, πέσηδων, Ποθούτων, καλογύρων και των τουρλο-τουρλό «έθνικοφρόνων» για... άγώνα!!!

'Η εδδση λέει: 'Η 'Εθναρ-
ΑΘΗΝΑ, 'Ιδούλιος.—

'Η διάσταση Κομμουνιστικού Κόμματος Γιουγκοσλαβίας και Κομμουνιστικού εργατικού κόμματος από μέρες το παγκόσμιο ένδιαφέρο κ' έχει μετέρασια σημασία δηλωτική των δξύτατων αντίθεσεων πού βρίσκονται στη βάση του «μονολιθικού» οικοδομήματος, όπου στηρίζεται ή σοβιετική γραφειοκρατική άπολυταρχία του Κρεμλίνου. Μ' όλη τη ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΗ του μορφή το «ρήγμα Τίτο» άντανακλά, σε τελευταία άνάλυση, τον κοινωνικό άναγώνισμο άνάμεσα στην προνομιούχα κάστα της Ε.Σ.Σ.Δ. και στις λαϊκές μάζες της Γιουγκοσλαβίας πού ή πρώτη τις εκμεταλλεύεται οικονομικά και τις καταπιέζει πολιτικά και έθνικα. Για να έκτιμήσουμε όμως σωστά την «κρίση Τίτο» στο έσωτερικό του σταλινισμού, πρέπει, συνοψίζοντας τις άπόψεις της 4ης Διεθνούς για τις χώρες του «στρατηγικού χώρου» της Ε.Σ.Σ.Δ., να ύπογραμμίσουμε και τις ΙΔΙΟΜΟΡΦΙΕΣ της πολιτικής εξέλιξης στη Γιουγκοσλαβία πού έκάνανε δυνατό τό ρήγμα σ' αυτή τη χώρα πρώτ' απ' όλα:

1) 'Η άστική τάξη, έξαιρετικά αδύνατη προπολεμικά και έξαρτημένη από τό έξένο κεφάλαιο, θύηκε τσασικισμένη απ' τον πόλεμο κι' άνίκανη να αντίσταθεί στην επαναστατική άνοδο των μαζών και στις οικονομικό-κοινωνικές Μεταρρυθμίσεις πού έπιβλήθηκαν (άρστική μεταρρύθμιση, μερική έθνικοποίηση, κατάργηση της μοναρχίας, έθνικη ίσοψία των λαών της Γιουγκοσλαβίας κ.λ.π.).

2) Οι έξεγερμένες μάζες έμποδισήκανε από τη σταλινική γραφειοκρατία να δημουρηγήσουνε τά δικά τους πηγυατά κ' επαναστατικά όργανα έξουσίας, δημοκρατικά εκλεγμένα και να δώσουνε τις δικές τους επαναστατικές σοσιαλιστικές λύσεις.

3) 'Η πολιτική έξουσία πέρασε έτσι ούσιαστικά στα χέρια του σταλινικού Κ.Κ.Γ. πού άποτελεί την κυριώτατη και την κινητήρια δύναμη του Λαϊκού Μετώπου.

4) 'Ο χαρακτήρας της οικονομίας παραμένει βασικά ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ (ή άπαιτοποίηση της μορφοζώνης άρνησης σε περιορισμένη κλίμακα, για τό τμήμα της κυρίας πού συνεργάστηκε με τό φασισμό—οι έθνικοποιήσεις δέν έθιξαν ένα σημαντικό τμήμα του διομηχανικού κεφαλαίου πού εκμεταλλεύεται ένάπο το μέτρο της μισούς εργάτες—τό μεγαλύτερο τμήμα του έμπορικού κεφαλαίου έ-

χία άπεφάσισε να υποβάλει ψήφισμα για τό "ένωση! Καλεί λοιπόν όλα τά έθνικοφρόνα σωματεία, ήγουν τουτέστιν κέκκους, πέκκους, πέσηδες, κέκκοδία νεοσυνηγιστικούς έθνικοφρόνες (!) και τά φέστα (τρέμε γή και ούρανέ!) να στείλουν αντιπροσώπους στο 'Εθν. Συμβούλιο!

Σίγουρα οι 'Εγγλέζοι θά κάθονται τώρα πάνω σ' άναμμένα κάρθουνα! 'Εν' άστέιο πρῶμα να ψηφίσει ή 'Εθναρχία ύπέρ της 'ένωσης;

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΤΙΤΟ-ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ ΣΟΒΑΡΟ ΡΗΓΜΑ ΣΤΟ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟ

μεινε στα χέρια των καπιταλιστών—οι έθνικοποιημένες έπιχειρήσεις διατηρήσανε την αούτοτέλεια και τη διαχειριστική ανεξαρτησία τους—τά έξωτερικά χρέη δέν καταργήθηκαν—τό έξένο κεφάλαιο δέν άπαλλοτριώθηκε κι' όπου τά πόστα του έθνικοποιηθήκανε αυτό άποζημιώθηκε—ή γή δέν έθνικοποιήθηκε—δέν μονοπωλήθηκε από τό Κράτος τό έξωτερικό έμπόριο). Μά ή οικονομία αυτή προσανατόλιση στην έξυτηρητηση των σκοπών της σταλινικής πολιτικής.

5) 'Ο χαρακτήρας του κράτους παραμένει ούσιαστικά άστικός: δέν είναι τό κράτος των έξρηλιόμενων εργατών, άλλ' ένας γραφειοκρατικός άστυνομικός—στρατιωτικός μηχανισμός πού διατηρεί την άστική του διάρθρωση στην ύπηρεσία της σταλινικής γραφειοκρατίας.

6) 'Η έπικράτηση του ΚΚΓ δέν πραγματοποιήθηκε με την άμεση ένίχυση της σοβιετικής γραφειοκρατίας και του Ρωσικού στρατού (όπως στη Βουλγαρία ή στη Ρουμανία και στις άλλες χώρες του «στρατηγικού χώρου»), άλλά στηρίχθηκε κυρίως στην επαναστατική όρμη και στο δυναμισμό των εργατοαγροτικών μαζών της Γιουγκοσλαβίας. Τό ΚΚΓ έχει στη διάθεσή του μέσα στη Γιουγκοσλαβία ένα γερό κρατικό μηχανισμό και στηρίζεται στις πλατιές εργατοαγροτικές μάζες πού γνωρίζανε τούς ήγέτες τους στη διάρκεια μακρόχρονων άγώνων έναντιον της Γερμανικής κατοχής και τούς θεωρούνε σαν τούς φυσικούς τους άρχηγούς.

7) Τό Κρεμλίνο όχι μόνο δέν μπορεί να βοηθήσει οικονομικά τη Γιουγκοσλαβία (λ.χ. με μηχανήματα, κεφάλαια κ.λ.π.), άλλά φροντίζει περισσότερο να την άπομυζά (έμπορικές άνταλλαγές με πλεονεκτήματα για την Ε.Σ.Σ.Δ.) κ' έννοει να την έξαρθήσει έντελώς πολιτικά, πρῶμα πού προκάλεε τη δυσφορία των Γιουγκοσλαβικών μαζών—γραφειοκρατικός εκφραστής αυτής της λαϊκής άναγώνης πού συνεργάστηκε με τό Κ.Κ.Γ. (Τίτο, Καρνετζ, Ράκοβιτς, Τζίλας κ.λ.π.).

8) 'Αραπό πέρασε από μια μακρά περίοδο προσαθελών για να ύποταχτεί όλοκληρωτικά ή σκληροτράχηλη και ύπερήφανη Γιουγκοσλαβική γρα-

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΡΒΑ

Ο "ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ," ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Σχετικά με την άνοιχτή έπιστολή του σ. Γ. 'Ονήσιου προς τον Πλ. Σέρβα, πού δημοσιεύσαμε στην περασμένη έκδοση του «'Εργάτη», πήραμε από κάποιο εργάτη πού δούλευε το 1942 στο άεροδρομίο Λεμεσού, την πιο κάτω έπιστολή:

«Σύντροφοι της Σύνταξης, Διάβασα την άνοιχτή έπιστολή του σ. Γ. 'Ονήσιου προς τον Πλ. Σέρβα κι' έρχομαι να προσθέσω στο κατηγορώ αυτό ένα ακόμα βασικό έγκλημα πού διεπράχθη από τον άνθρωπο πού θέλει να παρουσιάζεται σαν άμειπτος κομμουνιστής και πρότυπο επαναστάτη: "Όταν το 1942 ή Κυβέρνηση άρχισε τη δημιουργία στρατιωτικών έργων στην Κύπρο με τό μεροκάματο των 24 γροσιών τη μέρα, οι εργάτες αούούμενοι

Είν' άστέιο πρῶμα να στείλουν αντιπροσώπους στο Ε. Συμβούλιο τά «έθνικοφρόνα» σωματεία και όργανώσεις; 'Η κίνηση αυτή ίσοδυναμεί, μπορούμε να πούμε, με κήρυξη... πολέμου!!

Καύμενε Κυπριακέ λαέ! Σε κοροϊεύουν αίνες τώρα! Τους άνέχεται ακόμα να σε κοροϊεύουν μέσα στο δεύτερο ήμισιο του 20ου αιώνα;!

ΕΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

από την άνάγκη της αούο-συντήρησης κατήλανε σ' αούόρμητη άπεργία στο άεροδρομίο της Λεμεσού. Τόσον άνήχτυπο είχε ή άπεργία αυτή των εργατών του άεροδρομίου (πού μείνανε στον τόπο της δουλειάς τους, φρουρούτες την άπεργία τους), πού ο ίδιος ο Διοικητής Λεμεσού πήγε προσωπικά εκεί και προσπαθούσε να πείσει τούς εργάτες να ξαναπάσουνε δουλειά.

Οι εργάτες, φυσικά, άρνούντανε και θηλώνανε πώς τότε μόνο θά λύσουνε την άπεργία όταν ίκανοποιηθούν τά αίτήματά τους. Σ' αυτή την κρίση στιγμή έφθασε σαν σανίδα σωτηρίας του Ιμπεριαλιστή, ο κύριος Πλ. Σέρβας, πού, ύστερ' από σχετική χειραψία με τον διοικητή πρότρεψε τούς εργάτες να πάρουν δουλειά, γιατί, όπως είπτε, «ό πόλεμος είναι αντιφασιστικός και τά στρατιωτικά έργα δέν πρέπει να κυλύσουν, με άπεργίες από τούς εργάτες, πού όφείλουν να βαι αντιφασίστες»!!!

'Η άπεργία, όπως ήτανε έπόμενο, λούθηκε, κι' αυτό μόναχα ύστερ' από την... έργατική στάση του κ. Πλ. Σέρβα.

ΕΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

φόρο της άνδρασης του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος και της άποτίναξης άπό πάνω του της αντιδραστικής και εκφυλιστικής σταλινικής κηδεμονίας.

γ) 'Επαληθεύεται χειροπιαστά και με τον πιο καταγώδη τρόπο ακόμη ή φερόμπροστα στις μάζες ή τροτσκιστική κριτική για τό θανάσιμο καρκίνωμα πού άποτελεί ή σταλινική γραφειοκρατία στον κορμό του παγκόσμιου εργατικού κινήματος και της ίδιας της Ε.Σ.Σ.Δ. και της ζωτικής άνάγκη για τον πιο έπιμένο και σκληρό άγώνα πού πρέπει να κάνουν οι μάζες κι' ή πρωτοπορία τους για την έπιβολή της εργατικής δημοκρατίας μέσα στο κίνημα και την κατάργηση των γραφειοκρατικών φραγμών και προνομίων.

Χωρίς να παίρνομε καμιά πολιτική εδδση για τον Τίτο (πού κι' αυτός είναι γραφειοκράτης πυγμής, γνωστός για τις θοναστριότητες του τάσες) πρέπει να καλέσουμε τά προλεταριακά μέλη του ΚΚΕ κι' όλους τούς επαναστάτες εργάτες και καταδικάσουμε τη γραφειοκρατική έπέμβαση του Κρεμλίνο και της Κομμουνιστικής Γιουγκοσλαβικής Κόμματος (πού καταδικάστηκε άναπολόγητο με τό συνθημένο γραφειοκρατικό σταλινικό τρόπο, χωρίς να συζητήσουν και ν' άποφασίσουν οι βασικοί κομμουνιστικοί σχηματισμοί των κομμουνιστών της Κομμουνιστικής, και ν' άπαιτήσουνε τη δημοκρατική λειτουργία των οργάνων των τους και τη δημοκρατική συζήτηση των προβλημάτων του εργατικού κινήματος. 'Ετσι θά νιώσουνε με την ίδια τους την πείρα τό άσυμβίβαστο όποιοσδήποτε μορφή επαναστατικής κριτικής και προλεταριακής δημοκρατίας με τη σταλινική γραφειοκρατική κλίμακα.

Οι εκδδλώσεις συμπάθειας των μαζών και των αγωνιστών στην Πράγα, στην 'Ιταλία κι' άλλου δείχνουν ότι γίνεται όλο και πιο κατανοητό μέσα στις γραμμές του εργατικού κινήματος ή άνάγκη της ύπεράσπισης της έργατικής δημοκρατίας έναντιον της γραφειοκρατικής άπολυταρχίας.

Οι άδελφιστές θά κάνουν ότι μπορούνε ώστε από τη ρήξη του ΚΚΓ με την Κομμουνιστική να θυάβει τά περισσότερα όφελήματα τό παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα.

('Από την παράνομη «'Εργατική Πάλη»).

'Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Τύποις: Χρ. Γ. Σπυρινίδης & Υιών Λυκούργου 7, Λευκωσία